

> **Si Catalunya és una nació...**

l'escaire

MIQUEL PAIROLÍ

Esperanza Aguirre

Esperanza Aguirre, presidenta de la Comunitat de Madrid, exministra de Cultura i una de les primeres espases del PP, declarava ahir a la portada d'*El Mundo*: «Si Catalunya és una nació, no ho pot ser Espanya.» Heus aquí una de les virtuts del debat estatutari i identitari d'aquests últims mesos: obliga la gent a reflexionar, a preguntar-se coses que potser sempre havien donat per suposades i indiscutibles.

Segur que Aguirre, des que anava a les monges, que tenia ben clar que Espanya és una nació. Però es veu que algunes veus de la perifèria li han fet trontollar aquesta certesa i li creen el rau-rau del dubte. La frase és d'una lògica impecable. Si Catalunya és una nació no ho pot ser Espanya. És clar que Aguirre sempre es deurà inclinar a creure que allò que ha pensat tota la vida és veritat i que al Principat formulen pretensions exagerades que cal refusar. Però la frase té la virtut d'expressar el dubte, d'insinuar el debat, tot i que, de Catalunya estant, pot semblar una mica ingènua, un descobriment un pèl tardà. Aquí tenim molta pràctica a reflexionar sobre aquestes qüestions. Fa temps que les circumstàncies ens hi han empès. En la definició de Catalunya i d'Espanya hem hagut d'enderrocar les idees franquistes que van inculcar-nos i traçar de nou un mapa lògic i ideològic. Al cap i a la fi és un exercici sa, una gimnàstica positiva.

Des d'aquest hàbit de reflexió, voldríem proposar a Esperanza Aguirre el següent. Catalunya és una nació, segons les definicions més usuals d'aquest concepte que consten en els diccionaris de la llengua i en els tractats de teoria política. Espanya és un estat. Un estat amb una història llarga, difícil, sovint tràgica. Alguns estats, a causa de les vicissituds històriques i de la capacitat d'assimilació i d'igualació —sovint mitjançant la violència—, han acabat esdevenint nacions. Espanya, no, tal com ho demostren les disputes d'aquests dies.

Espanya és un estat que probablement mai no arribarà als lligams i a la cohesió pròpies d'una nació. Però és un estat. No en fa prou, d'això, Esperanza Aguirre?